

A Debreceni Ítéltábla, mint harmadfokú bíróság a Debrecenben, 2018. évi október hó 2. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

ítéletet:

A rágalmazás vétsége miatt vádlott ellen indított büntető ügyben a Miskolci Törvényszék, mint másodfokú bíróság 2018. évi január hó 23. napján kihirdetett 2.Bf.742/2017/8. számú ítéletét megváltoztatja annyiban, hogy az elsőfokú eljárásban felmerült 39 050 (harminckilencezer-ötven) forint büntügyi költséget a magánvádló köteles megfizetni.

Egyebekben a másodfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A harmadfokú eljárásban felmerült 21 494 (huszonegyezer-négyszázkilencvennégy) forint büntügyi költség is a magánvádlót terheli.

I n d o k o l á s

A vádlottat a Miskolci Járásbíróság 2017. szeptember 5. napján kelt 38.B.3100/2014/77. számú ítéletével bűnösnek mondta ki rágalmazás vétségében [Btk. 226. § (1) bekezdés] és ezért őt megrovásban részesítette, valamint kötelezte az eljárás során felmerült 39 050 forint büntügyi költség megfizetésére.

A járásbíróság ítéletét a magánvádló és a képviselője tudomásul vették, az ellen a vádlott és a védője jelentettek be fellebbezést felmentésért.

A Miskolci Törvényszék 2.Bf.742/2017/8. számú 2018. január 23. napján kelt ítéletével a járásbíróság ítéletét megváltoztatta, s a vádlottat az ellen rágalmazás vétsége miatt emelt vád alól felmentette, s úgy rendelkezett, hogy az elsőfokú és a másodfokú eljárás során felmerült költségét a magánvádló maga viseli.

A törvényszék ítélete ellen a magánvádló fellebbezett, a vádlott bűnösségének megállapítása és megfelelő joghátrány kiszabása érdekében. a vádlott az ítéletet tudomásul vette, 3. sorszámú beadványában az ítélet helybenhagyását kérte.

Az ítéltábla elsődlegesen azt rögzíti, hogy mind az első, mind a másodfokú bíróság az 1998. évi XIX. törvény alkalmazásával folytatta le az eljárást. A másodfokú bíróság ítéletének kihirdetését követően - 2018. július 1-én - azonban hatályba lépett az új büntetőeljárási törvény a 2017. évi CX. törvény (a továbbiakban Be.), melynek 868. § (1) bekezdése kimondja, hogy „e törvény rendelkezéseit - ... - a hatálybalépésekor folyamatban lévő büntető eljárásokban is alkalmazni kell”,

továbbá kiemeli az ítélet tábla e törvény 870. § (1) bekezdésében foglaltakat is, mely szerint „az e törvény hatálybalépésekor folyamatban lévő büntetőeljárásban az ezt megelőzően a korábbi jogszabály szerint végzett eljárási cselekmény akkor is érvényes, ha ezt e törvény másként szabályozza.”.

Az ítélet tábla megállapította, hogy a magánvádló fellebbezése mind az 1998. évi XIX. törvény 386. § (1) bekezdés c/ pontja, mind a Be. 615. § (2) bekezdés b/ pontja értelmében joghatályos, az megnyitja a harmadfokú felülbírálat lehetőségét, melyre figyelemmel annak elbírálására a Be. 620. § (1) bekezdés II. fordulata értelmében nyilvános ülést tűzött.

A nyilvános ülésen a magánvádló képviselője a fellebbezését fenntartotta, míg a vádlott és a védője a másodfokú bíróság ítéletének a helybenhagyását kérték.

A harmadfokú bíróság a másodfokú bíróság ítéletének a fellebbezéssel sérelmezett ellentétes döntését és az első- és másodfokú bíróság eljárását arra tekintet nélkül bírálta felül, hogy ki milyen okból fellebbezett [Be. 618. § (1) bekezdés a/ pont aa/ alpont, illetve b/ pont]. Ezen felülbírálat során az ítélet tábla megállapította, hogy mindkét fokú bíróság a perrendi szabályok maradéktalan betartásával folytatta le a büntetőeljárást.

Az ügy érdeme vonatkozásában a másodfokú bíróság arra az álláspontra helyezkedett, hogy a járásbíróság „...az ítéleti tényállást a bizonyítás anyagával összhangban hibáktól és hiányosságoktól mentesen állapította meg. Az így megállapított ítéleti tényállás a Be. 351. § (1) bekezdése alapján a másodfokú eljárás keretében is irányadó volt.” Az ítélet tábla álláspontja ezzel szemben az, hogy a másodfokú bíróság által irányadónak tekintett tényállás részben megalapozatlan, s azt a Be. 619. § (3) bekezdés alkalmazásával - az elsőfokú, illetőleg a másodfokú bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalma alapján - kiegészíteni, illetve helyesbíteni szükséges a következők szerint:

- A ... Járásbíróságon „P... számú ügyben ...-én elsőfokú határozat született, melyet a .. Törvényszék Pf.... számú ítélete ... napján megváltoztatott, a jogerős ítélet pedig a felperes keresetét elutasította.
- Az elsőfokú bíróság ítéletében „a megállapított történeti tényállás” 3. bekezdés 4. sorában a „harmadik” helyesen három, az ítélet 2. oldal alulról 2. bekezdés utolsó mondatának eleje helyesen „Ezt magánvádló megállapítottan pszichopata suykolta, ...” utolsó szava pedig „adta” helyett hagyta.
- A járásbíróság ítéletének 3. oldalán az első mondat azt tartalmazza, hogy „A beadványból idézett szövegek tartalma, illetve az ott használt kifejezések alkalmasak a feljelentő személyét és emberi méltóságát sérteni, így ezek a tényállítások alkalmasak a feljelentő becsületének csorbítására.”. Nem tünteti fel azonban a járásbíróság, hogy melyek azok a konkrét állítások, amelyeket a magánvádló sérelmesnek tartott, ami miatt vádat emelt, ezért ezt az ítélet tábla pótolja a 2014. június 2-án érkezett magánindítvány 2. oldaláról, mely szerint „Az idézett személyemet és emberi méltóságomat, becsületemet súlyosan sértő szövegek tartalmuk szerint azokat a tényeket állítják, hogy: súlyos elmebetegségben szenvedek, pszichopata vagyok, okirat-hamisítást követtem el más peres eljárásban, továbbá notórius hazudozó vagyok, mert ez betegségemből egyenesen következik.”.

Az így kiegészített, illetve helyesbített tényállás már mindenben megalapozott.

A másodfokú bíróság részletes, meggyőző, és kiegészítést sem igénylő indokát adta annak, hogy a vádlott magatartása miatt nem jogellenes, így bűncselekményt miért nem valósított meg, ezért felmentette a rágalmazás vétsége miatt emelt vád alól. A törvényszék indokait az ítélet tábla maradéktalanul osztja. Helyesen a Be. 566. § (1) bekezdés a/ pontján alapul a felmentő ítélet meghozatala a már hivatkozott, 2018. július 1. napján hatályba lépett 2017. évi CX. törvény alkalmazására tekintettel.

Az ítélet tábla azonban három leírási hibát is észlelt, nevezetesen az ítélet 2. oldal 3. bekezdésében a „hogy” szó helyesen vagy, a 3. oldal alulról 4. bekezdésében a „biztosítása” helyesen bizonyítása, s ugyanezen oldal alulról 2. bekezdése az „illetőleg” szótól kezdődően helyesen „hogy azok gyalázkodástól, becsületsértéstől **nem** mentesek és így a vádlott elkövette a rágalmazás vétségét.” Az elsőfokú eljárás során 39 050 forint, míg a harmadfokú eljárásban 21 494 forint állam által előlegezett költség merült fel a vádlott védelmével kapcsolatosan. A másodfokú bíróság az elsőfokú eljárásban felmerült büntügyi költségről nem rendelkezett. Az eljárás a vádlott jogerős felmentésével végződött, ezért az ítélet tábla ezen összegek megfizetésére a magánvádlót kötelezte a Be. 762. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó Be. 575. § (1) bekezdése és a Be. 782. § (4) bekezdése értelmében.

Mivel a másodfokú bíróság érdemi döntése helyes, s az az ellen bejelentett magánvádlói fellebbezés alaptalan, ezért az ítélet tábla a másodfokú bíróság ítéletét a Be. 624. § (2) bekezdése alkalmazásával a rendelkező részben írt büntügyi költség tekintetében megváltoztatta, míg egyéb helyes rendelkezéseit a Be. 623. § alapján helybenhagyta.

Debrecen, 2018. október 2.

Dr. Elek Margit sk. a tanács elnöke, Dr. Szabó József sk. előadó bíró,  
Dr. Diószegi Attila sk. bíró

Záradék:

A Miskolci Törvényszék 2.Bf.742/2017/8. számú ítélete a harmadfokú ítéletben írt változtatással jogerős.

Debrecen , 2018. október 2.

Dr. Elek Margit sk.  
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Kiadó.